

Kreds (Sohansen) Ret i, at en almindelig Nedgang i Rentefoden vil være til Hjælp for Agerbruget, om end der jo nok kan siges at være den Mangel ved den Foranstaltning, at den jo fortrinnsvis kommer det Agerbrug til Gode, som jeg dog maasse tør betegne som det mindre solide, medens de, som i sin Tid have været saa fornuftige ikke at købe større Ejendomme, end de kunne magte, og derfor kun have smaa eller ingen Prioriteter at forrente i deres Ejendomme, staa ret ligegyldige over for dette Spørgsmaal. Men jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at naar man taler om en Rentenedsættelse som det, der væsentlig skal hjælpe Agerbruget, tror jeg, at man gør sig skyldig i en ret betydelig Overdrivelse. Det er jo en sand Syndflod af Henvendelser, Andragender, Overvejelser osv. om Rentefodens Nedsættelse, som ere fremkomne i de sidste Aar. Jeg er overbevist om, at ligesom man i gamle Dage indskrænkede sig til at bruge en enkelt Kur mod alle Sygdomme, nemlig Aveladning, saaledes skal det nu være en Unversalkur, at saa Rente nedfat. Jeg tror, at man bereder sig selv en Stuffelse; jeg tror ogsaa, at man gør Uret i, saaledes som ogsaa Ordføreren for det Mindretal, der har stillet Endringsforslag, i Dag gjorde, at fremstille Agerbrugets Stilling som saa slet, som det er ved forskellige Lejligheder. Der er endogsaa brugt Ord som Nødtilstand. Jeg tror, at det er med Urette, og naar det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) for nylig bemærkede her i Salen, at han antog, at Prisen paa Jord paa Landet var sunket saadant noget som mellem 20 og 30 Procent, kan man temmelig sikkert gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke har villet sige for lidt. Jeg tror ogsaa, at det er omtrent saadant noget, at Prisen er falden; men naar man erkender, at dette Fald i Prisen paa Jord maa regnes fra den Tid, da Jorden stod aller højest i Verdi, og vistnok i Forventningen om, at de gode Tider skulde fortsættes, var kommet lovlig højt op, idet man traf Betaler paa Fremtiden, som den imidlertid ikke honorerede — saa tror jeg ingenlunde at man kan tale om Nødtilstand, eller i det hele ikke bør se altfor mørkt paa Tilstanden. Thi jeg tror dog at turde hævde, at Prisen paa Jord ikke er sunket ned til de Priser, som den var for 30 Aar siden, og da var der ikke et Menneſte, som talte om Nødtilstand eller saa mørkt paa Agerbrugets Fremtid.

Men om jeg nu ogsaa gaar ud fra, at de virkelig have Ret, som se saa mørkt paa Agerbrugets Tilstand, at man virkelig kan tale om en Nødtilstand, og at Rentened-

sættelsen er det, som skal hjælpe Agerbruget, saa forekommer det mig dog, at man maa stille to Fordringer til et saadant Forslag, nemlig for det første, at det rammer samtlige Samfundsborgere ens, og hvis man gaar videre og siger: Nød bryder alle Love, gaaffe vist rammer dette Lovforslag ikke ens, men Agerbruget skal og maa hjælpes, saa forekommer det mig dog, at man i det mindste maatte stille den Fordring, at Hjælpen virkelig ogsaa udelukkende kom Agerbruget til Gode og ikke de andre Samfundsklasser. At disse Fordringer ingenlunde ere opfyldte ved dette Forslag har den ærede Ordfører allerede saa nøjagtig gennemgaaet, at jeg ikke skal komme videre ind derpaa. Jeg skal kun fremhæve et enkelt Punkt, som er kommet frem i det andet Ting, idet det er blevet sagt lige over for den højtærede Justitsministers Dplysning om, at 90 pCt. af de i Overforhønderiet indeſtaaende Midler tilhørte Folk, der ejede under 5,000 Kr., at man ingenlunde kunde talde disse Folk fattige. Ja, om de end ikke ere fattige, vil jeg dog ikke sige, at det at eje under 5,000 Kr. viser en overvældende Gøne til at hjælpe det betrængte Agerbrug; i hvert Tilfælde tror jeg, at de, der i dette Tilfælde skulle lufte Pungen op og hjælpe Agerbruget, i mange Tilfælde have mindre end de, de skulle hjælpe. Thi en Mand, der ikke ejer 5,000 Kr. i sin Gaard, tror jeg ikke paa nogen Maade kan hjælpes ved en Rentenedsættelse af en halv Procent. Det høje Ting vil forſtaa, at naar jeg har dette Syn paa Lovforslaget som et uretfærdigt og ubilligt Forslag mod enkelte Samfundsborgere, kan jeg ikke give Lovforslaget min Stemme, men paa den anden Side har jeg under et levende Ønſte om altid at være med til gavnlige Reforme og Foranstaltninger til Landbrugets Fremme, tænkt, at jeg muligvis havde Uret i denne Betragtning og at Forslaget muligvis ikke var saa uretfærdigt og ubilligt, som jeg fra først af havde ment. Jeg har derfor med spændt Opmærksomhed lyttet til den Motivering, der kom frem fra Forslagsstillerne i Folketinget, saa vel som ogsaa til, hvad der er kommet frem fra det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Sohansen), som udgør Mindretallet i Dag. Jeg beklager, at der ikke er fremkommet et eneste Argument mod Lovforslagets Uretfærdighed og Ubillighed; man hører kun, at Agerbruget er i Trang og bør hjælpes. Det ærede Medlem kom i sin Anbefaling af Lovforslaget under første Behandling ind paa en meget vidtløftig Op-tælling af, hvorledes Landbrugsprodukterne vare sunkne i Pris. Han nævnte, at Smørpriserne vare faldne, at Kreaturer og Heste